

Nyelvjárási szövegek*

XI. Hajdúság

Hajdúszoboszló, Hajdú-Bihar megye. A magnetofonfelvételt Sebestyén Árpád készítette 1973. október 10-én.**

1. Beszélgetés az állatbetegségekről

Ez mirájtunk is törtin¹ még az apám idejibe, hogy... a lovag betegek lettek: rühessek. És a...² állatorvos nem tutta meg-gyógyítani! Egy... eggy ijem magunförmája embèr meg mek tutta gyóugyítani! De nem árulta èl, hogy mijen òrvosságocs csinál neki! Úgy bizony! Ez... ez mongyuk, mán az éin időümbe, ezèrkilèⁿszász... tizenkettőübe törtint. Így osztáⁿ... ojamförmá vaⁿ...³ — pedig a hatáság erőütette is rá, meg minden, meg az álatòrvos is, oszt asz monta, hogy „a tekintetes úr — aszongya — nincs ère rászorúlva, úgy is megil! De é^m mek szegím vagyok, oszt⁴ nekem mek félfé^r!” — Ès nem árulta el! Osztáⁿ... végeredménybe⁵ úty hallottam, hogy... nem is tudom én, húⁿ lakott a... ety tesvíre, ára hatta⁶ eszt a... òrvossákcsinálást. Így osztán... például ugyina... még akkòr nekünk vóut hat lóu, osztáⁿhát... Olájba csináta, de hogy mit ted bele, asz nem tuggyuk! Mindèⁿ lóura egy liter olajat számított. Oszt akkor... ű maga csináta. Egy vedèrbe összegyúrta aszt a... olajos mescsungot, vagy nem tudom, hogy mit ted bele... — Mer ott is, vóut esze! Mer az apám ot vóut! Hogy màj... èllesi, oszt így lessz, úgy lessz: — oszt aszongya — „Gazdám hozzik mán ety pohár pájinkát!” Osz míg idesapám bejött, akkorára

* Vö. MNyj. XII, 193—210; XIII, 173—90; XIV, 117—33; XV, 143—56; XVI, 137—52; XVIII, 173—82; XIX, 155—63; XX, 161—72; XXII, 167—73; XXIII, 189—209.

** Vö. SEBESTYÉN ÁRPÁD: Hajdúszoboszló nyelvjárásának jellemzése. In: Hajdúszoboszló monográfiája. Szerk. Dankó Imre. Hajdúszoboszló, 1975. 599—637, ezen belül: 629—33.

¹ Értsd: történt.

² Szükségesnek tartom megjegyezni, hogy az elhangzott, magnetofonszalagra vett szövegből semmit sem hagyok ki. Az itt és alább gyakran alkalmazott három pont csupán azt kívánja érzékeltetni, hogy a beszéd folytonossága különböző okokból meg-megszakad. Ezt szövegekőzlésben nem célszerű retusálni, mert akkor bizonyos fonetikai, hangzási megoldások, látszólag szabálytalan vagy logikátlan hangkapcsolódások — mint például itt a határozott névelő *a* változata a várható az helyett — esetleg rendszerszerűnek tünnének fel, és félrevezetnék az olvasót.

³ Ez a beszédszakasz töltelék jellegű: a beszélő — elveszítve a logikai fonalat — átmenetként iktatja be a következő gondolathoz. Hasonlót alább is bőven találhatunk.

⁴ = *oszt* = *osztán* = *asztán* = *azután*: 'és, pedig'.

⁵ A nyelvjárásba újabban behatoló „városias” töltelékszó.

⁶ = *hagya*.

meg mám beletette aszt a szért. Így oszt nem tudot semmit. — Aut aszt is monta neki, hogy árúja èl Pál bátyám! — Osztá aszt monta: „áá, gazduram nincs ère rászorúlva, osztám van amibül megíjik, osztá nem árúlom èl!

De végeredményben, mikòr mán nagyon elöregedett — nem is tudom éiⁿ, hogy méik faluba lakott a tesvírje, itt a... hogy is... ère... nem Té'pe fele, nem... nem Té'pén, hanem itten körül... — aszongya, annak hagyom, ára hagyom eszt a tudományt. Az rá vàⁿ szorú'va, osztáⁿ legaláb megil belöülle.

Hát ez is megilt, é'im mondom, hogy... sokàⁿ hitták! Mer osz... mer ez is oam beteksfg vout, hogy... jött ety hideg esöü. A lóu kim vout, akkòr... mek-kapta eszt a rühet. Mekkáfózt. A hideg esöütül. Oszt akkòr lehánta a szöürit, meg vakaróddzott, meg minden isten nyila, osztán nagyom pocsik vout ez a jóuszág ojankòr. Oszt mikor az avvål bekente kérem, füli hegyitül a körömszílíg, ez ojàⁿ szípèⁿ lepucúta rulla a szórt, oszt új szöür nőüt rá, és nem vout többet sose semmi bàj vele. Csak annyit mondot mindiG... hogy... „gazdám, ha jön az esöü, csak ípüledbe kèl menni a jóuszággal”.

Na de mongyuk, hát eszt is megírtem, de hát⁷ mikor Angyálházán⁸ kim vout a... ezèr-ezerötszáz lóu, mek csikóu mek fene, minden? Hát ot, ot nem... nem hàjtottág be, osztá ot mek sose lett ijèⁿ... ijèⁿ rühes jóuszág! Ocs csak száj- és körömfájás lett. A marha köszt. De a lóunál ot sose vout semmi bàj. És annyira kierösödött a jóuszág, hogy... ha ithòⁿ let vóuna, akkò se let vóuna külömb. Mint Angyálházán, ot szabadon ahogy élt. — Hátosztán... ugyihogy az ijesmit oszt az embèr nem tutta megérteni, hogy ithom mír vout!? Ot meg nem vout.

Ocs csak a... a màrhánál vout ez a száj- és körömfájás.⁹ Így osztá... aszt alapították meg ezek a pásztoremberek, hogy — min most¹⁰ amijèⁿ szárazság van, abba az időbe is vout. Hogy ā... a legelöü, ahogy lelegelte, az a törzs, esz keszte ki a körömszílbe a jóuszágnak a lábát. Oszt ezáltal mekfértöüzött, oszt ezáltà lett a körömfájás. Azután a szájfájás szinte.¹¹ Hogy ugyi az legèlt, osztáⁿ ahogy nyálta a főüdet, meg minden, ak keszte ki a szája szilit is a jóuszágnak, oszt így lett osztáⁿ az a száj- és körömfájás.

[S. Á.: És azt lehetett valamivel gyógyítani?]

Lehetett. Aszt... kikköves téifèl csináltak.¹² A kikkövet mektörte az embèr jóu pòrá, oszt akkòr téifèlletl összekavárta, oszt avvål kellett... kenni. A jóuszágnak a száját is meg a lábát is. A körömszilt. Ha pedig — mongyuk — mán nagyon èl vout tèrjedve, akkòr még lehánta a körmit is a tehén is, oszt új köröm nőüit. Csakhát annag bizon osztáⁿ kellettèt vaGY... két hóunap, vaty több. Még meg ojan takàrmánt adni keletett, ojam puha valamiket, hogy ne sé'rcse

⁷ A hát szó erősen nyomatékos.

⁸ Angyalháza a város határában elpusztult négy középkori falu egyike volt; területét később legelöként használták.

⁹ A „száj- és körömfájás” kifejezés egészében, kötött szókapcsolatként hatolt be a nyelvjáráskobba, mint „műveltségzó”. Ez magyarázza kiejtésének köznyelviessébb jellegét is.

¹⁰ = mint most.

a száját. Így osztá csak¹³ kiültek. Csakhát időüre. Na de abba az időübe vót jóu gyepszina, osztáⁿ. . . ety kicsit mekparádholta¹⁴ a pásztör, osztá aszt attá neki. Mé'ig meg osztám, mongyuk a. . . ára külön embért fogattak abba az időübe, mèr. . . a pásztör is, hoGY. . . pásztörkoggyik is, meg annak is a gongyát visèje, nem gyöüszte vóuna. Hanem külön ára rendeltetett emberek vóutak.

[S. Á.: Közte hagyták a többinek az ilyen beteg állatot?]

Ojan is vóut. Vót itt egyg állatörvos, Geröünek hitták, aszonta mikör kiment Angyálházára, hogy na, emberek, ehem van ez a. . . — csinátak oan. . . kanóucot rongybúl, fára csavárták —, aszogy: mosmár márcsa bele ennek a beteg jóuszágnak a. . . szájáho meg a lábáho, a másikat mek kennye meg vele! Ammé'k nem vóut körömfájóus! És osztá, ott is ojan érdekes vóut, hogy vóut ojaⁿ, hogy nem ragat rá! Ugybizony! Az a betekség! Hijába mekfértöüsztik mán evvel ugyi, hogy bekente avval a másik betegnek a. . . avval a nydlávál meg mindenivél. É'is. . . . vóut ojan, akki. . . nem let semmi baja. Háosztánⁿ ez is ojaⁿ . . . érdekes. Meg. . . mekfokhatatlan, hogy mán az è let fértöüszve, osztám mégis keresztüllusztá. Hoty semmi baja se lett. Ijenek vóutak ezelött. Háosztán. . . ugyehogy. . . mindik fèjödött az emberiség. Mongyuk, ide irtü'ny mosmán.

[Elmcndta: Jenei Sámuel 73 é., fm.]

2. Cséplés, nyomtatás régen

[S. Á.: Hányan dolgoztak a cséplögépnél, és hogy volt elosztva a munka?]

Ha kivóut az embèr, a léitszám, akkòr huszonnégyem vóutunk. Ebből. . . ¹⁵ má nem is tudom, hoty hogy oszlot meg. . . Kettő vót az etetöü, kettő vót a zsákos, aki szette a zsákot lefele, asztán. . . Nity hórta a szálmát, négy az asztagon¹⁶ vóut, aki hánta az asztagrul a gépre a kivéket, ésasztán. . . Nity hórta a szálmát — vagyis mán asz montam, ugye. Kettő a szálmakazlan vóut, aki rakta össze-fele: egyg a törek-asztag, vaty törekkazálnál vót, aki szintéⁿ rakta: egyg a pèjvazálnál, aki szintéⁿ rakta össze-fele ezeket. És. . . péivahördóu is kettőü vóut. . .

[S. Á.: Miért kellett ezekből kettő-kettő meg négy?]

Azèr, mert egyg ojan, egyg ojan. . . szèrszámmál hórta^k, akít¹⁷ elöl-hátúl

¹¹ = szintén.

¹² = tejfelt.

¹³ A csak erősen nyomatékos.

¹⁴ = vízzel becsapkodta, meghintette.

¹⁵ Ennek a beszélőnek a kiejtése — különösen a szöveg elején — észrevehetőleg köznyelviesebb az előzőénél. Ennek oka a kezdeti feszélyezettségen túl talán foglalkozásában, beosztásában keresendő. A felszabadulás előtt a korábbi cselédsorból kiemelkedve *gazda* lett: munkacsapatvezető egy párszázholdas úri birtokon. Így valamiképp fölébe került sorstársainak: irányította őket, parancsolt nekik; s ugyanakkor az úr családjával is érintkezett. Ez magyarázhatja, hogy beszédmódja valamelyest közeledett a köznyelvihez. Talán erre vezethető vissza *t* hangjainak hátrább képzett, kakuminális jellege is (bár ez a jelölendőség fokát nemigen éri el), ami újabban terjedő sajtáság ezen a vidéken (vö. SEBESTYÉN ÁRPÁD: MNyj. VI [1960], 150—5).

¹⁶ = asztagon.

¹⁷ = amelyet.

mekfoktak, osztán úgy vittek. Eggyik elől ment, a másik hátul ment. És asztán, akik a péivát hõrták, azok ponyvát kötöttek két rúdra, sztán¹⁸ azom vitték. Abba belekapárták a gép alól, ësosztán azon vitték èl. Fel a kazàlra. Szintén a rudashordók pedig... — vót kéit rudazsgyûrõü is, azok mindig váltotta eggyik a másikat, az a kettõü. Kettõü húsza kifele, a négy rudashõrdóu pedig hõrta èlfele. A kazàlra.

Meg vóut egy... péivakaparóu, aki szintén... Nem asz kapárta ki a gép alóul a péivát, aki èlhõrta. Hanem vóut egy... — leginkább nõk, vagy gyergékéket használtak ère, ojan iskolahagyogy gyergékéket. Asztán a töreknél szintén vót egy nõü, aki rakta fèl... Mer ojan... sarogja vóut, ès a sarogjára fèlrakta, ès kettõ meg vittel èlfele.

Nem is tudom, hogy mosmáⁿ hun tàrtunk, hogy mennyi, hogy mennyit is montam mán, mèrt... vóutak ebbe!

(J. S.:) Huszonnyí! Ev vóud beoszva...

[S. Á.: Miért volt etetõbõl kettõ?]

Etetõbül azér kellett, mèr muszáj vóut váltani! Mer asz¹⁹ nem bírta vóuna, hogy egísz nap a nap ot süsse, abba a... a gépnak a... mer annak vót eggy ojàⁿ juk a gépen odafelem, ahun erezettíg bele a kívít. És vót ott egy megállóu hèj, ès abbú azon engettík. Odaatták neki, — még vóut ety kivevágó is, az adogatta oda annak az etetõünek. Teccik tudni? Az asztagrúl hányták a kivehányóuk, az meg vette fèl, vóut ety kéis nálla, kivákta, osztán... mán akkòr bukott a kàrjába a kivevágóu... vagy az etetõünek. És az engette bele a dobba. És akkòr vákta ki.²⁰ Hát, ijemfõrmába.

[S. Á.: És hogy ment fel a szalma a kazalra?]

Hát ezek az izék, ezek fèlvittík, ezek a rudashõrdóuk. Úty híftuk azokat, hogy rudashõrdóuk. Vagyis, szàlmahõrdóuk. Ezek fèlvittík. Ketten. Olyan csomókat húsztak ki, akit kéit embèr rendesen èlbír, fèlvitte. Ésasztán... vóut ojan dèszka, a dèszkára vóutak léicek szegèlve, ès az oda vóut támasztva a kazàlho, ès azom fèlvitte, fèlmentek rájta. És akkor a szàlmarakó aszonta hogy: ide tegyíték — oda tette. Vatypedig: boríccsátok le — akkò leborították. Utyhogy ijem fõrmába vóet ez abba az idõübe.

[S. Á.: És mi hajtotta a cséplógépet?]

Hát leginkáp tüzezsgépek hajtották. Hát ety tüzezsgép úgy nízet ki, mint... mint egy régebbi ijen... vasútõⁿ szaladó mozdony. Csak kissep fõrmába, teccik tudni Kissep fõrmába, hát nem vóutak azok ojan erõüssek! De annyi erõü vóud benne, hogy èlhajtotta. — Mèrt asztat húzatni is kellett. Oszt eléip húzatásos vóut, útyhogy lóuvál, õkõrrèl, bivájjal húzadgatták a paraszto. De asztán... jöttek asztán ez a magáⁿjárou géipek — úgy hítták, hogy magáⁿjárou. Az osztám

¹⁸ =asztán.

¹⁹ =aszt.

²⁰ Èrtsd: verte, csépelte — tí. a gép, a dob.

magával vitte a csíplőt is egyik héjruil a másikra. Mán az ety kicsit ojan... ideálisab vóut, utyhogy az má job vóut. Mèrt amúty például... bizòⁿ sokszòr... összefogot²¹ kéit-három szomszíd: annak is kéit lova, ennek is kéit lova; oszt az egyik ère húszta, a másik nem is húszta, a hàrmadik nagyòⁿ húszta, de nem bírta, — útyhoty sog báj vóut itt osztán a húzatásokkál, ezeknek agépeknek a húzatásával. Hát ijem fòrmába ment a cséplés végbe.

[S. Á.: Arra tetszik emlékezni, hogy mikor még cséplógép nem volt, hogy csépeltek kézzel?]

Hát akkor oan cséphadarófával csípèltek. Avvål nem annyira vagyok tisztábq, csak annyit tudok rulla, hogy... kéid daraf fát össze...-izèltek, ijem bőrl összekötötték, összeszegèltek, egyiket a másikho, utyhogy jóul hàjlott az a hadaróufa — úty hitták. És aval asztám püföltik! Beágyaszták a... izét, a ké-vízsz búzát, és úgy ágyasztág be, hogy a feje fent vóut — mindegyiknek fent vóut a feje — ésosztán asztat ütöttik. Kòrülálták, osztán — gyerèkèk, asszonyok, férfigak — osztán csihé-puhé, ütöttik! Addig ütöttik, míg osztán csak kivèrtig belöülle. Akkor oszt villával, ugyi, széjjèlráaszták, fòrgatták, úra ütöttik, úra fòrgatták!

De vóutak... vóutak például ojanok... — Éin Olaszòrszágba vóutam hàrminchéit hónapig... fokságba. Ésosztán ot láttam a falusi kisparasztokat — mert azoknak kicsi vóut a búzavetése, mongyuk hegyóudálba vóut nekik három-nétyyszáz kodrád²² búzavetések. Osz akkòr beágyaszták, osz vóut nekik ökròk vaty tehenek; egy nagy darap követ utánnakötötték, osztán húzadgatták a tehéinnel a követ. Osz addik húzadgatták, hocs csak kitaposta| az ökrò is taposta, a köü is verte kifele. Asztám mekfòrgatták, rázogatták, úra húzogatták. Hát itt is valamikòr vóut ojam valami, hogy igy jóuszággal húzadgatták.

[S. Á.: Az volt a nyomtatás?]

Az más vóut, a nyomtatás. Az más vóut. Például a nyomtatás úgy ment, hogy... Este elmenteg gazír²³ — úgy monták. A keresztet hazavittik, bevittik a vározszba, asztán... ijèⁿ jóu nagy udvarok vóutak, mint itt is, akkòr mám másnap reggèl, mikor a nap kisütött, akkòr beágyaszták aszt az ety szekér gaszt. Ugy monták, hogy beágyazunk...

[S. Á.: Ez mit jelentett?]

Útyhogy èlteregettik a kíviket fejivèl fèlfele. Nem egiszen egyenesen, hanem úgy düillòuen. De hogy a feje minnek fent vóut. Akkòr... rávezették a lovat, osztán eggy ember a közepire álott — ha kéit lú vóut, ha hat lú vóut, mindet összekötöttik — osztán kòròskòrül járatta maga kòrül. Eggy ostòrt a kezibe vett, osztánⁿhát síhéi-puhéi, minéi jobbam, minéiⁱ gyòrsabbàⁿ, hogy rugja! Rugja, vágja aszt a búzát! Addik taposták osztánⁿ. Kéit-három embèr mek kòrül minditig, ahoty kirukta a gaszt, asztat minditig ugyi hánta befele, hogy ne legyik ot

²¹ Az összefog itt annyit tesz: több pár lovat egymás elé fog.

²² =kvadrát, azaz: négyzògöl.

²³ =a búza növény lábón és learatva, kévèben.

szíjjël. Mèrt ha víkonyom vóut a gaz, asztáⁿ lement a lú a szúrúrúl, vagy a búzá-
 rul, akkòr má vákta aszt a szárasz főüdet, és akkòr má főüdes lett a búza.
 Útyhogy nem szabad vóut leengedni a szúrúrúl a lovakat, míg osztán èl nem
 tapostatták aszt a... — Hát valamikor így is vóut. Ebbe még én is részt vettem
 ugyi, mē még gyerekkoromba vóut, hotyhát én is — min cseléiggyerek²⁴ vóu-
 tam — osztán a gazdánál oda kellett álni a lú közzéi, osztáⁿ hajtottuk a lovat!
 Autám meg mikòr mán nõüttem, akkòr meg mán ugyi villát a kézibe, osztáⁿ
 rásttuk fõrgattuk, addig, míg osztán... jóul összevákta. Akkòr villává lerász-
 tuk — favillával pèrsze, nem úgy, mim mos: vasvilla; nem vasvilla vóut, favilla
 vóut — favillával kiráosztuk, össze... — akkòr gerebje vóut — gerebjévël ki-
 gerebjéltük a nagygyát; össze, csomóuba — úgy montuk, hogy gármadába —
 toszigáltuk a szemet, összetoszigáltuk. Akkò rosta vóut, ijèⁿ szóuróurosta,²⁵
 szóuróurostávål pedig melléáltunk, osztám borogattuk fèl bele. Èggy embèr
 mindig ott ált, oszt az izélte a rostára, hogy ne dugújom mek fent. Ésosztán
 úty tisztították. Eccèr leengettük — pèrsze natyponyvára, mán akkòr naty-
 ponyvára engettük a szemet. Akkòr... mikor eccèr leengettük, még akkòr nem
 vóut tiszta, mē még akkòr tokos vóut, meg minden. Akkòr másik rostáqat
 tettünk fèl, akkòr osztáⁿ jött a tisztázás. Akkòr osztám mán tisztáⁿ jöt le a búza.
 Akkòr osztám vóut a rosta faránál két-három gyerék, vagy embèr, vaty fèl-
 nõüit — egyy embèr kellett, asz tàrtotta a zsáqot — a többi megosztán kapárta
 kifele. Vóut oan kisz szívanóu, húszta kifele a rosta alóull a búzát, osztám
 borogattág zsáqba, vitték. Mán akkòr tisztán. Kéiccèr kellet fèrostálni.

[S. Á.: A rosta a tokot is leverte róla?]

Levette. Ojàⁿ rosta, mèr... tecik tudni, széillèl ment az! A széil kivèrte,
 améik könnyeb vóut. A tokot pedig nem engette átal — améik togba vóud búza
 — csak améik a togbul kiment — búza —, csak asztat engette át a rosta. Ojàⁿ
 rostát tettek fèl. Vót az... három rosta vóut fèltíve: az egyyik nagyolóu vóut,
 a másik közepes, a hàrmadik megosz tisztázóu rosta. Ezem mán osz csak a tiszta
 búza jöt le. Hát ijemfõrmám ment ez.

[S. Á.: Mi történt, ha véletlenül esõ jött, amikor nyomtattak?]

Akkòr bàj vót, mert akkòr osztán gyõrsan össze kellett a gármadát toszítani,
 osz natyponyvávål letakàrni, meg, meg... szóval ijesmit kellett. Vóut rá eset,
 ha nem vóut ponyva, akkòr szálmát hántak rá addig míg vagy èlment az esõü,
 vagy valami. De vóut ojan is, hogy bizòⁿ, ojan nagy esõü jött, hogy nem tutták
 hamarosan... — oszt még a kapu alatt is vitte a búzát kifele a víz! Ojan nagy
 esõü jött!... Mongyuk egyy oàⁿ rohamos esõü!

(J. S.): Még meg oszt eszt úgy monták, hogy medvéit foktunk, mikòr...

(F. G.): Igen! Úgy monták, medvéit foktunk. Ha osztám megázott a gár-
 mada, vagyis a búza. Ha tisztítás elõüt megázot, vaty tisztítás közbe, akkòr
 aszonta: medvéit foktunk, aszongya.

²⁴ == mint cseléd-gyerek.

²⁵ = szelelógép.

(J. S.): Utyhotyhát vóut rá eset, hogy egész héit számra ot vóut, mèn nem lehetet csinálni, mèn sár vóut. Igy osztám bijò, ot kellett ùrizni, hotyhát na, màj ha megszikkad, akkòr gyerünk! Csinálni. — Még meg Gábor asztat èl-felejtette, hotyhát mikòr... mikor èl let nyomtatva, karéilt... csináltak: a szàlmát lekaréilták a szűrű körül, osztám favillával összenyomták, ugy vitték a kazalba. Karéillásnak hitták. Hátosztám, mondom, hogy íty fòjt le. — Még meg annak a szóuróurostának síjja is vóut kettòü!

(F. G.): Igen, akin a tokokat hánta lefele.

(J. S.): A tokokat, még asztat is kéitfele választotta, mer a nagyon tokos az ezenn a sípon jött, a balon, a jobbik sípom meg jött a tiszta búza.

(F. G.): Meg osztám bele izs ganéilt ott a lú is, a szűrűre, hát aszt nem lehetet megakadározni, nem tutta...

(J. S.): Hátoszt vóutag gyerèkèk, oszt azok összeszették! Osztáⁿhát aszon-ták: màjd úty kapòl naty kásáshúrkát! — Még akkòr se kòlbásszal... ígértek a szülejik, hanem aszongya: màj kásáshúrkát nagyot kapòl. A gyerek meg asz hitte, hogy... csakugyan úgy is lett, de igyekezett oszt összeszedni mindent jóul. Osztáⁿhát ugyehogy... kedvèl dóugozott a gyerek! Nem unatkozott. Ijenek vóutak még abba az idòübe! Mongyuk, ez... esz törtínt esetleg ezerkilèⁿszáz... ödbe, vaty hadba, vaty tízbe. Tizenkettòübe éin emlékszek rá, hogy lúvål nyomtattunk! Oszt ojan esòük vóutak ám, hogy... bòrzasztóu esòük vóutak. Oszt Makraji Sámuel bátyánkat nem tudom, ismèrte-í?

(F. G.): Ösmèrtem...

(J. S.): A Rigóu-zúgba lakott. Nahát, ot vállaltunk annak, mongyuk annak vóut öt kòblòzs búzája. Osztáⁿhát mink vállaltuk fèl nyomtatni. Utyhogy vég-eredménybe a hátújját nem tuttuk èlnyomtatni, hanem kivittük a... a Nagy Antål, vaty Kis Antálnak a tanyájára — még akkor ot vóut a géip, nem csípèlt èl —, ocs csípèltük el a hátújját! Ijen idòüjárások vóutak! Hátoszt, ugye hotyhát nem tutta az ember esz megakadározni, mer az idòünek nem tudot parancsòlni, csakúgy, mim most!

(F. G.): Elíg nyomorúságos hèjzet vóut az!

(J. S.): Nadeiszen, ojamfòrmám van... bírta, akki... Megosztáⁿ hozzá vóut a níp isz szokva. Vóutak jóu nagy, ijen darab disznóuhusok, oszt mekfòüsték kanecetesenn, osztáⁿhát gyerünk! Birták a favillát az emberek! Meg reggelibe meg a magafòusste pájinka járta! Igy osztám fèl se vette a níp!

[Elmondta: Farkas Gábor 77 éves, földmúves;
közbeszól: Jenei Sándor (J. S.);
kérdesz: Sebestyén Árpád (S. Á.)]

Lejegyezte: SEBESTYÉN ÁRPÁD